

ת"פ (חיפה) 57690-05-22 - מדינת ישראל נ' רן ינאי

ת"פ (חיפה) 57690-05-22 - מדינת ישראל נ' רן ינאי שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 57690-05-22

מדינת ישראל

נ ג ד

רנ ינאי

בית משפט השלום בחיפה

[28.10.2024]

כבוד השופט רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הودאותו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של סיווג להתחזות לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 283(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התפרצויות בצוותא לבית מגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין וסעיף 29(א) לחוק העונשין והסגת גבול בצוותא, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

הנאשם נעצר ביום 23.5.22, ומיום 13.6.22 היה עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני בעמותת "בית חם" בקרית אתא. ביום 6.11.22 שוחרר מעצר באיזוק אלקטרוני לתנאי מעצר בית מלא עד ליום 29.5.23 שאז ניתן לו "חולנות התואורות". ביום 6.9.23 צומצם מעצר הבית למעצר בית ליל וביום 26.2.24 בוטלו כלל התנאים המגבילים.

2. על פי עדות כתוב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, הייתה המטלוננת, ולידת שנת 1932 (להלן: "המטלוננת"), הבעלים של בית בעל שני מפלסים עם חיבור פנימי וחיצוני ביניהם (להלן: "הבית"). בתאריך 22.5.22 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, ניגש הנאשם ביחיד עם אחר (להלן: "האחר"), שזהותו אינה ידועה למאשימה, לבית, ובמעמד זה פגשו במטלוננת במפתח הבית. הנאשם והאחר פרצו לבית, בתחבולה, בכר שהאחר הציג אותם כפקחי עירייה הפעילים במסגרת مليוי תפקידם, והנאשם סייע לו בכך באופן שעמד לצידו בכל אותה העת, וקיבלו את

הנחת הדעת של המטלוננת, שנתנה להם, בעקבות המציג שהוזג בפנייה, להיכנס אל תוך הבית. בהמשך, תורש הנאשם והאחר בטור הבית, החיל الآخر לשאול את המטלוננת שאלות שונות ביחס לנסיבות המגורים שלה ובכלל זאת, האם גרה בgefha. לאחר חיל לסקור את הבית באמצעות שונות, שהוזגו בפני המטלוננת, הקשורות לכארורה במסגרת مليוי תפקידו עירייה, בעוד שהנאשם נכנס למטבח הבית ושתה כוס מים. בהמשך לנסיבות אלה, יצאו הנאשם והאחר מהבית ומיד בסמוך לכך, הנאשם והאחר הסיגו גבול באופן שהאחר המטען לנאשם מחוץ לבית, ואילו הנאשם נכנס למפלס התחתון של הבית תוך שגרם נזק לדלת הכניסה במפלס זה, עד שהצליח להיכנס דרך לטור הבית. שוטרים שהוזעקו למקום תפסו את הנאשם בכף, בטור הבית, ואת الآخر מחוץ לבית, מסתתר מפני השוטרים בגין צמודה בין שיחים.

3. הנאשםolid שנת 1986. מעין בಗילוון הרשעוטיו הפלילי עולה כי כבר לחובתו שבע הרשעות קודמות, בגין עבירות סמים, רכוש ואלימות, האחרונה מיום 24.7.23 (העבירות משות 2019), בגין אף ריצה תקופות מססר בפועל.

4. לאחר שנשמעה חלק מפרשת התביעה (בפני כב' השופט ש. בנג'ו), בדיון ביום 1.2.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, ירושע, וכל צד יטען באופן חופשי לעניין העונש. נוכח עיתרת ב"כ המאשימה לghost על הנאשם מססר בפועל, נערר בית המשפט לבקשת הסניגור להפנות את הנאשם לקבלת תסקير שירות המבחן אך זאת מבלי שיש בכך כדי לחייב דעתה ביחס לגור הדין שיגזר על הנאשם.

5. בתסקיר שירות המבחן ביום 14.7.24 פורטו נסיבות חייו של הנאשם וחוסר יציבותו במסגרות השונות. תואר כי הנאשם נהיל אורח חיים שלו והתכרכותיו והתקשה לשמר על יציבות תעסוקתית. תואר כי הנאשם, לדבריו, סובל מבעיות אורתופדיות ונפשיות ומוכר בכך ע"י המוסד לביטוח לאומי ונמצא במעקב רפואי ונותל טיפול רפואי. צוין כי הנאשם נתן חלק בהליכי טיפול גמilia אשר לא נשאו פרי לאורך זמן וכי בעת מהזיק ברישון להחזקה ושימוש בקנאביס. תואר כי לתפיסת הנאשם, הוא אינו זוקק להליך טיפול בתחום ההתכרכויות, מאחר שאינו משתמש בסמי רחוב וכי בדיקת שתן שנערכה לו העידה על הימצאות שרידי קנאביס בגופו. תואר כי בשנת 2020 הנאשם שולב בתכנית בבית המשפט הקהילתי, הגיע לשלב ארבע בתכנית זו התגלו קשיים משמעותיים בשיתוף הפעולה שלו בהליך ושירות המבחן המליץ על סיום השתתפותו בהליך זה. תואר כי גם במסגרת התקה הנוכחית הופנה הנאשם לבדיקה התאמתו להשתלב בבית משפט קהילתי אך שירות המבחן לא בא בהמלצתו לשלבושוב בהליך זה. צוין עוד כי בהתייחסו לביצוע העבירות כאן מסר הנאשם כי איןו זוכרים את השתלשלות האירועים מאחר שהיא נתנו תחת השפעת סמים בעת ביצוען ואף טען לכך מזערם ביצוע העבירות ולהתנהלותם פאסיבית מצדיהם והתקשה לבחון את תרומתם לביצוען, התקשה לקחת אחריות על מעשי, לבטא אמפתיה למחלנות או חרטה על התנהלותם. שירות המבחן מצא כי ממכלול הנתונים עולה שקיים סיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד. שירות המבחן ציין כי אין אפשרות להמליץ על חלופת עונשה או שיקום העשיים להפחית את הסיכון להישנות עבירות נוספות בעתיד והמליץ לגוזר את דיןו של הנאשם ללא מעורבות נוספת של שירות המבחן.

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב. טען כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם הגנה על שלום הציבור ורכשו, תחושת ביטחון הציבור והגנה על פרטיו. טען כי עבירות כנגד רכוש הژולט בכלל, ועבירות התפרצויות לבתי מגורים בפרט, הגיעו כדי מגיפה של ממש, וכי הדרך היחידה למקרה היא בנקיטת ענישה מרתיעה בדמות עונשי מאסר ממושכים. טען כי מדובר בפגיעה בפרטיהם של הדיירים ואובדן ביטחונם האישי בbijtem. הדגיש כי כאן, המתלוונת היא קשישה בת 91, ועל כן יש להתייחס למקורה בחומרה יתרה. טען כי מדובר בהסתגה גובל נועצת אשר עלולה הייתה להסלים מצידם של הנאשם והאחר. טען כי הנאשם והאחר גרמו לתהושים של פחד וקושי אצל המתלוונת, מה שעלול להשפיע על התיחסותה לכל מי שנסה לבוא עימה ברגע בעתיד. טען כי חurf חומרת מעשיו הנאשם אינם מגלה אמפתיה כלפי המתלוונת. הפנה לכך שמהתסקרים עולה רקע של שימוש בסמים, שהפעיל את הנאשם לבצע את העבירות המוחסנות לו, וכי ניסיונו להשתיקם במהלך השנים לא צלחו. הפנה למסקנות שירות המבחן ולבعرو הפלילי של הנאשם וטען כי גם עונשים של מאסר בפועל לא הרתינו אותו מלשוב ולבצע עבירות. הפנה לפסיקה לעניין מתחם הענישה. טען כי מתחם הענישה ההולם נع בין 30-15 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס כספי ופיזי למתלוונת. טען כי אין בעניינו של הנאשם אופק שיקומי וכי אין מקום להקל בעונשו. טען למסוכנות הנאשם. טען כי יש למסוכנותו של הנאשם ברף הבינוו של המתחם. עתר לגזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי ארוך מרთיע, קנס ופיזוי משמעו למתלוונת.

7. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לפני בקש שלא למצות את הדין עם הנאשם. הגיש אסופה פסיקה ביחס למדייניות הענישה. טען כי ביחס לעבירות התפרצויות וUBEIRAT HESIOT להתחזות לאחר, הרוי שמדובר בניסיות קלות ביותר, כאשר חלקו של الآخر היה הדומיננטי. טען כי גם ביחס לעבירה של הסגת גבול, מדובר בניסיות קלות בהן הנאשם נכנס למיחס ונמצא על ידי השוטרים מבלי שגנב דבר ובבלי ששבר דבר. טען כי מתחם הענישה הראי מתחילה במאסר מותנה או מספר חודשים של מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד מספר חודשים מאסר בפועל ברף העליון. טען כי ככל שביהם"ש קיבל את המתחם המוצע ע"י המאשימה, יש להרוג ממנו לקולא מטעמי שיקום, חurf תסקרי שירות המבחן. טען כי אמןם הנאשם לא הודה בפתח משפטו, אך עדות המתלוונת בבית המשפט היא זו שהובילה לתיקון כתוב האישום לקולא באופן משמעוני. הפנה לתקופות המעצר בהן היה נתון הנאשם. הפנה לניסיות חיו של הנאשם המפורטות בתסקרי. טען כי הנאשם התחנן בגיל 29, לאחר שנה התגרש, והוא בקשר עם ילדיו באופן קבוע. טען כי חיים הנאשם מנהל קשר זוגי, גור בדירה שכורה עם בת זוג חדשה, ומתעדת להינשא לה. טען שלנאים בעיות רפואיות רבות, הן פיזיות והן نفسיות. הגיש אישור על נוכחות רפואי, אישור זכאות לקבצת נוכחות, רישיון להחזקת ושימוש בקנאביס. טען כי הנאשם השתמש מגיל צעיר בסמי רחוב אבל בשנים האחרונות מיצב, ומשתמש רק בתחליף סם. טען כי חurf האמור בתסקרי, הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומעוניין לשחרר פעללה עם שירות המבחן. טען כי בשנים האחרונות מנהל הנאשם אורח חיים נורמלי ומשיקם את עצמו. טען כי שליחתו אל מאחורי סורג ובריח תדרדר את מצבו. טען כי כנגד האخر לא הגישה המאשימה כתוב אישום, למרות שהוא היה הדומיננטי מבין השניהם, וכי הנאשם לקח את כל האחריות. בקש כי בית המשפט יאמץ את מתחם הענישה שהציגו ההגנה ויגזר את עונשו של הנאשם ברף התחנן של מתחם זה ולחלופין ישלח את הנאשם למאסר בעבודות שירות.

8. הנאשם בדבריו לפניו הביע חריטה ולאחר אחראיות על מעשיו. טען כי הוא נמצא בשלב אחר של חייו ולא יחזור על מעשיו. טען כי הוא מתקיים מקיצת ביטוח לאומי ועובד בעבודות מזדמנות. טען כי הוא מסיים כיום עבודות שירות בתיק אחר. ציין כי הוא בזוגיות. הביע רצון לקבל טיפול וביקש לתת לו הזדמנות נוספת ולהפנותו שוב לשירות המבחן. דין והכרעה קביעת מתחם הענישה ההולם

9. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון הילימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם, ובתור כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגוזר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה.

10. הנאשם פגע במעשיו בערכם המוגנים של זכות האדם לפרטיו ולבטחו האישី בبيתו, מבצרו, וכן בנסיבות הפרטី של האדם. בית המשפט העליון עמד על כך ששבירה של פריצה לבתים אינה "UBEIRAT RAKOSH" בלבד אלא עבירה שפגיעה בתפריטיות ובתחום הביטחון האישី רובה, בשימ לב גם לשיכון הטבעה בה להתקפות אלימה. כך למשל נפסק בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אווזנה (31.12.08):

"לגיishi, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מבתים, רק כ"UBEIROT NGD RAKOSH" (כפי שמקובל נגד רוכוש) לקרויה לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, תומנת בחובוה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רוכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיו של האדם בצורה הגבואה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נתנת תהcosa מצמצמת וקונוטציה שגואה - לשובבים, באשר למגוון העבירות שהתבצעו, הפוגעות במקרים מסוימים באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שבתו של אדם נפרץ, תהcosa חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעקירה חדירה לתוך התא האישី-משפטתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עומדים לפקרים בחומרתם אף על עצם אובדן הרוכוש בשווי זהה או אחר."

11. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שתופעת עבירות נגד רוכוש בכלל, וUBEIRAT-HTPERZOT לבי מגורים בפרט, היפה למכת מדינה, וכי יש למגר תופעה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה, ובහיעדר נסיבות חריגות מוטלים לרוב עונשי מאסר בפועל בגין סורג ובריח. כך למשל נפסק בע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08):

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוקז על המבוקש סוטה מדיניות הענישה הרואה. בית המשפט המחוקז צדק גם מצד משפטאים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרוכוש בכלל, שהוא - אפשר לומר למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתוחות ביחסונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לבתו והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכקס געלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרוכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יליד; כך גם באשר למי שהחכים לעובdotו והנה רכבו שהחנה לעתווי ערבות איננו, כי נגנוב. אמן במקורה דנא, נלכד המבוקש בכך ועמו הרוכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטרואה שగרם, ללא פחות מאשר ארבע פריצות לאורך המחייב הראשונה של 2007, בהן הודה וכן אמר העבירות שנמננו מעלה. ברגע דאין די בריצוי מאסר בעבודות שירות, והמסר הנכוון הוא זה ששיגור בית המשפט המחוקז".

יפים לעניינו גם הדברים שנפסקו בע"פ 11/3063 כהן מ' מדינת ישראל (17.4.11):

"עבירות התפרצויות מעונו של אדם וגניבתו או נסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום ללא שעולה בידיהם של רשות האכיפה לאתגר את העבריינים. והנה ביןתיים בא אדם לבתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה,ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגוזל יגיע של הזולות ולגרום לו חסרון כס, מפח נשא ואימה. על כן לא יתרן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות מיוחד, כי כאשר בלבד העבריין בעבירה מסווג זה, "יגזר עליו עונש שאינו מסר בפועל, ואין בכךديدוש; כל וחומר, כאשר למבחן העבירה עבר פלילי עשיר".

ראו גם [רע"פ 09/10551](#) ירובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.10); [רע"פ 244/2010](#) קרופניך מיר נ' מדינת ישראל (25.1.10) ורע"פ 11/3063 כהן נ' מדינת ישראל (17.4.11).

12. הדברים האמורים לעיל נכונים ביותר שאת כאשר מדובר בתפרצויות לבתים של קשיים או חסרי ישע. בפסקיקה עניפה עמד בית המשפט העליון על כך שהtopic עבריינית זו נוחשבת לשפה ולבזיה מיוחד, שכן מדובר בקורבנות שאיןם יכולים להגן על עצםם ולמעשים שנעשים כנגד השלוות קשות על אותם הקורבנות, הקשיים וחסרי הישע.

כך נפסק [בע"פ 11/1864](#) דיזוב נ' מדינת ישראל, (7.11.12):

"שוד או גניבה מקשייש ומחסר ישע, נתפס כמעשה שיש בו כווער מוסרי גדול יותר מעבירה "רגילה" של שוד או גניבה, בהיותו הפרה של הצווי "והדרת פני ז肯" הנתפס כמעין חוק טבע בכל חברה אונושית. העבירה של שוד קשיים היא מעשה נקלה ובזוי מיוחד, גם בקוד העברייני, ולא בכך היא נוחשבת לעבירה הנמצאת בתחום "שרשת המזון" של העבירות ושל העבריינים.

מי ימוד את האימה, הפחד, הבושת והצער של קשייש - פעמים רבות קשייש המתגורר בגפו - שנפל קורבן לעבירה של שוד וגניבה. אכן, לא כל קשייש הוא חסר ישע, אבל אין כוחו של קשייש של אדם צער, שיכל לעיתים להתגונן או לדודף אחר הגנב או השודד. נקל לשער את התחששה המתסללת עד-מماוד של השפה וחסור אונים של קשייש שנפל קרבן לעבירה כגן דא. נסיון החיים מלמד כי איקות החיים של קשיים אחרי מעשה שוד או גניבה אינה כתמול שלשם. אף יש שאורחות חייהם השתנו והתהפכו בעקבות אירוע טראומטי של גניבה או שוד, לאחר שהווות נוכחו לדעתם כי בitem כבר אינם מביצרים. תופעות של חסור אמון בגין אדם, בידוד והסתగות נפשית לצד התבצרות פיזית (سورגים ומנוועלים), חיש, אבדן ביטחון עצמי, נדודי שינה ועוד תופעות והשלכות המשפיעות על הקשייש ועל בני משפחתו. מכאן מידת הסלידה של החברה ביחס לשוד וגניבה מקשיים, ומכאן החומרה היתרה שבתי המשפט מיחסים לעבירה זו בהיבט של שיקולי גמול ולהלמה."

יפים לעניינו גם הדברים שנפסקו [ברע"פ 09/5066](#) אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.10):

"גניבה בדרכי עורמה מקשיים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתים מכל מעלה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוטס מעל מעשים קשיים אלו. זה אותו פן אשר מזעزع את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצוים אנו לערך העליון של "וְפִזְרָתֵ פָנֵי זָקָן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצוים בתם המשפט להכבד את ידייהם כנגד אל הרומים ברגלה גסה את ביטחונם האישי של הקשיים וゴזלים את רכושם בדרכיהם נולחות. חייבם אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשיים, למען יורתעו מbrates עבירה בכוח מLAGOU באקלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסקוק "אל-פְּשָׁלִיכְנִי, לַעֲתֵזְקָנָה; פְּכָלֹתְכִּי, אֶל-פְּעַזְבָּנִי" (תהלים ע"א, ט')."

13. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מדובר בעבירות אשר בוצעו בתחוםו תוקן מוקדם. כפי שעהה מכתב האישום המתוון, הנאשם פרצו לבית המתוונת, קשישה בת 91, בתחלולה, תוך מצג שקרי, סקרו את הבית באמצעות שנות וידעו כי היא מתגוררת בגופה. לאחר שיצאו מן הבית, הנאשם נכנס למפלס התחתון של הבית תוך הסגת גבול ותוך שהוא גורם נזק לדלת הכניסה והשוטרים שהזעקו למקום תפסו את הנאשם בכך, בתוך הבית.

נתתי דעתך לכך שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם בצוותא עם אחר, ואפשר שהאחר אף היה דומיננטי מה הנאשם בחלקים מסוימים של המעשים. עוד נתתי דעתך לכך שהעבירות בוצעו ללא שימוש בכלי פריצה ולא שנלו להן עבירות אלימות. עם זאת, מעשיו של הנאשם חמורים כלפי עצמם. מדובר בעבירות אשר בוצעו כלפי קשישה בת 91 המתגוררת בגופה, שעה שהשנים הערימו עליה בכניסה לביתה, כל זאת בעוזות מצח ותוך ניצול חולשתה וגילה המתקדם של המתוונת, מה שמהווה נסיבה לחומרא.

נתתי דעתך לכך שההנאים לא גנב דבר מביתה של המתוונת (שהרי נתפס בכך), ומכאן שלא נגרם חיסרון כיס למתוונת (אם כי הנאשם גרם נזק לדלת). עם זאת, הנזק למתוונת אינו נמדד אך בהיבט הרכושי, שכן הנאשם במשיו גרם לפגיעה קשה בביטחון האישי של המתוונת, וכל זאת בתוך ביתה - מבצרה, גרם לתחושים של פחד וחוסר אונים, ולכל ההשלכות הנובעות מכך, וזאת בגין רകע של שימוש בסמים, כאשר לדברי הנאשם הוא היה נתון תחת השפעת סמים בעת ביצוע העבירות.

ביחס לטענת הסניגור לפיה כתוב אישום הוגש רק כנגד הנאשם ולא כנגד האחר, שחלקו בביצוע העבירות היה לטענתו דומיננטי مثل הנאשם, ובנסיבות אלה קמה לנאים טענה של הגנה מין הצדיק, הרי שלענין זה ציין ב"כ המأشימה כי לא היו מספיק ראיות להגשת כתב אישום כנגד האחר (פרוטוקול הדיון מיום 27.3.23).

14. לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, ולאחר שנתי דעתך של הנאשם בביצוע העבירות וגילה המתקדם של המתוונת, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ממשית.

15. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, ניתן ללמידה מפסקו הדיון הבאים:

ברע"פ 4523/15 אורלי בן שמחון נגד מדינת ישראל (1.7.15) הורשעה המבקרת על פי הודהתה בעבירות של התפרצויות במקום מגוריים (בכוונה לבצע גנבה), גנבה, גנבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. המבקרת נכנסת לדיריתה של קשישה בת 90, בבניין המשמש לדירות מוגן לקשישים, תוך שהיא מציגה עצמה כעובדת של המוסד לביטוח לאומי. בעודה בדירה, נטלה המבקרת את ארנקה של המתוונת שהכיל כסף מזומן וכרטיסי אשראי ועשה שימוש בכרטיס האשראי בגובה של 1,000 ל"נ. בית המשפט השלوم גזר על המבקרת של"צ בהיקף של 240 שעות, אך לאחר שהפרה את התנאים שנקבעו לה, הפקיע את צו השל"צ וגזר את דינה מחדש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט השלום התייחס לעברה הפלילית המכובד של הנאשם והשית עליה 8 חודשים מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, ובסה"כ 10 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים ופיצוי למתוונת. ערעורם שהגישה המבקרת בבית המשפט המחויז ובית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 1383/15 אברהם לב אריה נגד מדינת ישראל (3.3.15) הורשע המבוקש על פי הודהתו בשתי עבירות של קשרת קשור לעשות פשע, שתי עבירות של כניסה או התפרצויות למקום מגוריים, שתי עבירות של גנבה והסגת גבול. המבוקש ושני מעורבים נוספים ביצעו בצוואתו שני מעשי התפרצויות לדירות של קשישים, ונטלו מן הדירות תכשיטים וכסף מזומנים. עובר למשמעו התפרצויות, לפחות המעורבים את סדר יוםם של הקורבנות, תוך שהם מבקרים בדירות ותואנות שונות. בית המשפט השלים השית על המבוקש 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, לצד מסרים מותנים, קנס ופיצוי לשתי מתלווננות. המשיבה ערערה על גזר הדין לבית המשפט המחויזי, וערעורה התקבל. בית המשפט המחויזי הדגיש, כי העבירות מצוויות ברף חומרה גבוהה, בעיקר נוכחים המבוגר של קורבנות העבירה, וכי עקרון הלהימה מחיב, בנסיבות המקורה דן, הטלת עונש של מאסר בפועל לאחרori סורגי ובריח. לפיכך, השית בית המשפט המחויזי על המבוקש שנת מאסר בפועל, יותר רכיבי העונשה נותרו בעינם. בקשה רשות ערעור שהגיש המבוקש לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג (ת"א) 6780-01-18 מנשה נגד מדינת ישראל (24.5.18) הורשעה המערערת על פי הודהתה בשמונה אישומים בביצוע שבע עבירות של התפרצויות למגורים כדי לבצע עבירה, שבע עבירות של התVICזות בצד כעובד ציבור ועבירה של גנבה. המערערת נהגה לעבור בין בניינים בגוש דן, לחפש על תיבות הדואר מדבקה של חברת שירותי לחץ מצוקה לגיל המבוגר, לעלות לדירות אלה ולהציג עצמה כעובדת של הביטוח הלאומי, כשהיא לבושה במדים לבנים של אחות. לאחר שנכנסה לדירות המתלווננים נטלה מהן כסף מזומנים, כרטיסי חיוב ורכוש נוסף. בית משפט השלום קבע כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום כאשר מתחם העונשה נע בין 14 ועד 30 חודשים בפועל במרקמים חמוריים. בית משפט השלים גזר על הנאשם מאסר בפועל במשך 65 חודשים, מסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלווננים. בערעור שהגישה המערערת על חומרה העונש קבע בית המשפט המחויזי כי המתחם הכללי נע בין 24 ל-50 חודשים מאסר, ولو היה מקובל את קביעתו של בית משפט השלים כי מדובר באירועים נפרדים, אז המתחם היה עומד על מינעד שנוו בין 6 ל-24 חודשים. בית המשפט המחויזי הפחיתה מהעונש והעמיד את תקופת המאסר הכללת על 36 חודשים, כאשר יתר רכיבי העונשה נותרו בעינם.

בת"פ (רמלה) 44613-01-23 מדינת ישראל נגד דהאן (30.7.24) הורשעה הנאשמה על פי הודהתה בעבירות של התפרצויות למגורים לבצע עבירה, גנבה והVICזות בצד כעובד ציבור. הנאשמה נכנסה לביתה של קשישה תוך התחזות כעובדת הביטוח הלאומי, לאחר שוויידה שאין איש בבית, ובאמתלה החלה לבצע בדיקה בבית מהלכה נכנסה לחדר השינה ונטלה מהשידה כסף מזומנים, ובនוסף נטלה מתיקה של המתלוונת שני ארנקים שהכלו כסף מזומנים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל-24 חודשים בפועל. בית המשפט התחשב בנסיבות האישיות החירגות של הנאשמה, וגזר עליה 14 חודשים מאסר בפועל, לצד מסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלווננת.

בת"פ (ירושלים) 35288-06-22 מדינת ישראל נ' אליל מלכה (3.7.23) הורשע הנאשם על פי הודהתו בשלוש עבירות של התפרצויות למגורים לבצע גנבה, שלוש עבירות של גנבה וכן בעבירות הקשורות במרמה של כרטיסי חיוב. הנאשם רעם תכנית עברינית במסגרת היא מתಡפק על בתים קשישים באזורי העיר בית שמש, תוך שהוא מתחזה לשרב רב, מבלי שהזמן ותחת אמתלה כי קיימת בעיה במערכת האינסיטציה. באופן זה הצליח להיכנס לבתים של הקשישים, אז היה תר בחדרים ונוטל טובין שונים שלא בסכמתם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל אישום, בשם לב לעובדה כי הכניסה נעשתה בתחבולה לצורכי גנבה, נע החל מ-8 חודשים ועד 18 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל במשך 32 חודשים, לצד מסרים מותנים ופיצוי למתלווננים.

בת"פ (קריות) 40357-01-23 מדינת ישראל נגד אהרון (13.4.23) הורשע המערער על פי הودאות בעבירות של התפרצויות למקום מגורים וניבאה. הנאשם התפרץ לדירת המתلونים, זוג קשיים, באופן שנכנס לחצר ביתם ופתח את דלת הבית אשר הייתה סגורה אך לא נעה. הנאשם נטל מהדירה תעוזת זהות ובה 650 ₪ שנועדו לרכישת תרופות עבור המתلونים וכן טלפון נייד. המתلونים שהו בבית באותה העת ומשהבחן המתلون בנאשם שאל למשוי, עזב הנאשם את הדירה תוך שהוא משלים את תעוזת הזהות אריצה ומשאיר ברשותו את הכסף והטלפון הסלולרי. למחרת היום, כאשר הבחינו שוטרים בנאשם, ניסה הוא להימלט מהמקום אך נתקפ ב深深地 לאחר מרדף. בית המשפט קבע כי מתחם העונשה ההולם נע בין 10 חודשים ועד 24 חודשים בגין ביצוע עונשה נלוות. בית המשפט התייחס לעברו הפלילי המכובד של הנאשם, אשר גם מסר מותנה שתלו ועומד נגדו לא הרתיע אותו, וגורר עליו 15 חודשים מסר בפועל תוך הפעלת עונש מוותנה בין 7 חודשים במצטבר, ובסה"כ 22 חודשים בגין בפועל, לצד מסרים מוותנים ופיוצו למתרוננט.

בת"פ 4039-03-17 מדינת ישראל נ' גוטמן (19.10.17) הורשעה הנואשת על פי הודאותה בארבע עבירות של כניסה לבית מגורים לבצע עבירה, שלוש עבירות של התיציגות בכובע כעובד הציבור וUBEIRA של ניבאה. במקרים שונים הגישה הנואשת לבתיהם של קשיים, התפרצה לתוכם בתחוללה, תוך שהיא מתחזה לעובדת שהגיעה לבצע ראיון באשר למצוות הכלכלי והבריאות. עת הכניסו המתلونים את הנואשת לביתם, ניצלה את תמיימות ומצווקתם, ערוכה עם ראיון כזהב ותוך הסחת הדעת גנבה מהם רכוש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשים מסר בפועל. הנואשת צירפה שני תיקים אחרים והורשעה בעבירות של גנבה בצוותא וסיווע לגנבה בגין נקבוע מתחם שנע בין עונשה צופה פני עתיד ועד מסר קצר. בית המשפט גורר על הנואשת 10 חודשים מסר בפועל בתיק העיקרי, ובגין כל אחד מהתיקים המצורפים 15 ימי מסר בפועל שהוטלו בחופף, כך שסה"כ תישא הנואשת 10 חודשים מסר בפועל לצד מסרים מוותנים ופיוצו למתרוננטים.

בת"פ (רשל"צ) 46693-06-14 מדינת ישראל נ' ביטון (8.1.15) הורשע הנואש על פי הודאותה בתשעה אירועים של התפרצויות וניבאה ובשלושה אירועים של גנבה. המשתרטו לא ביצוע עבירה של ניבאה. הנואש נהג להתדרך על דלתות דירות של קשיים, התהזה כעובד טכני. משתרטו לו קורבנותיו להיכנס לבתיהם גנבו מהם רכוש. במספר מקרים גנבו הנואש מקורבנותיו, כרטיסי אשראי אשר באמצעותו הוציא כספים מחשבונות הבנק של אותם קורבנות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצויות לדירה - ללא ביצוע עבירה של ניבאה. נע בין 8 חודשים ל- 20 חודשים מסר. באשר לעבירות התפרצויות וביצוע עבירות גנבה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 24 חודשים מסר. בית המשפט גורר על הנואש 60 חודשים מסר בפועל, תוך הפעלת מסרים מוותניים בחופף ובמצטבר לתקופה של 24 חודשים, ובסה"כ 84 חודשים, לצד מסרים מוותנים, קנס ופיוצו למתרוננטים. ערעור המבקש בבית המשפט המחויז נדחה.

16. עינתי בפסקין הדין אליו הפנה הסניגור אולם מצאתי כי מדובר בסיבות שונות מב uninנו. מדובר בפסקין דין בהם הורשו נאים בביצוע עבירות התפרצויות וניבאה, בסיבות שאין חמורות, כאשר בעלי הדירה אינם בבית, ומתחמי העונשה נקבעו בהתאם לנسبות אלה. לעומת זאת, בעניינו מדובר בעבירות התפרצויות אשר נלוות לה עבירה מתוחמתה של סיוע להתחזות, כאשר הקורבן היא קשייה המתגזרת בגפה.

כך, בעפ"ג 27721-03-14 מדינת ישראל נגד בןabo (8.5.14) הורשע המשיב על פי הודאותו בשתי עבירות התפרצויות ובUberita גנבה. בבית משפט קמא גורר דין לשבעה חודשי מסר בפועל, וכן למסר על תנאי וצו פיקוח למשך שנה. הנואש התפרץ לדירת שכנו לאחר שפתח את חלון הדירה ונכנס דרכו לתוכה, וכן מהדירה סם מסוכן מסוג חשיש שאותו החזיק המתلون ברישון. ארבעה ימים לאחר מכן, התפרץ המשיב פעמי' נוספת לדירתו של המתلون, באמצעות פתחת החלון, ועצב את המקום לאחר שחיתט ב망ירות המטבח, ולא מצא את מבוקשו. בית המשפט המחויז אישר את מתחם העונשה שקבע בית משפט קמא, דהיינו עונש הנע בין שישה חודשים וחמשים למשך שנתי מסר בפועל, אם כי ציין שנית היה לקבע בגדרו של מתחם זה רף עליון גבוה יותר. בית המשפט קבע כי העונש שנגורר אינו סופה באופן קיצוני מרמת העונשה הארואה אך הוא נוטה לקוala, ודחה את העعرو. יודגש כי במקרה זה יוחסו לנאים עבירות של התפרצויות וניבאה בלבד ולא יוחסה לו עבירה של סיוע להתחזות כמו בעניינו ובית המשפט המחויז ציין כי הרף העליון במתחם העונשה צריך להיות גבוה יותר. מכאן, שלא ניתן לגזר גזירה שווה מתחם העונשה שנקבע בתיק זה לעניינו.

בעפ"ג 16-11-19084 סמра נגד מדינת ישראל (30.4.17) הורשע המערער על פי הודהתו בתפרצאות למקומות מגוריים, גנבה, ניסיון הסגת גבול והזק לרכוש ונידון ל-9 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למטלון. המערער התפרץ לדירה דרך החלון, נכנס לחדר השינה, גנב כסף מהארון ומטור תיקה של בעלת הדירה. למחמת ניסה המערער להציג גבול בדירה אחרת על ידי כך שניסה לשבור את קיר הגבס מעל לדלת הדירה כדי לבצע גנבה, בעוד הדירה ישן בתוכה. בית המשפט התחשב בכך שהמניע לביצוע העבירות הוא מצוקה כלכלית קשה אליה נקלע המערער באופן אשר מנע מתן טיפול רפואיനאות לאשתו, והמיר את עונשו בשישה חודשים מאסר בעבודות שירות. גם במקרה זה מדובר בעבירות של התפרצאות וגנבה, ללא עבירה של סיווע להתחזות, כאשר בית המשפט התחשב בנסיבות האישיות החיריגות של הנאשם.

בת"פ 20-01-56526 מדינת ישראל נ' שחדרה (29.9.21) הורשע הנאשם בעבירות של התפרצאות בבית מגוריים וגנבה. הנאשם התפרץ לבתו של המטלון באופן שפתח את חלון הבית, שהיה סגור, נכנס פנימה וגנב מותן ארנק שהוא מונח על הכסא בסלון כסוף מזומנים. כשבועיים עבר לאיירען הנ"ל, התפרץ הנאשם לבתו של המטלון באופן שפתח את הדלת באמצעות מפתח שהיה על הארון בכניסה לבית, נכנס אל תוך הבית, וגנב מהמנירות שבחדור השינה 2 שרשראות זהב. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשים ועד 24 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס, ועוד 7 חודשים בעבודות שירות. גם במקרה זה יוחסו לעבירות של התפרצאות וגנבה ולא יווכח עבירה של סיווע להתחזות כמו בתיק עסיקין.

בת"פ 772/12 מדינת ישראל נ' יוד (4.10.12) הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו משמש למגורים וגנבה מתוכו. הנאשם התפרץ למבחן בשעת לילה מאוחרת, וגנב מתוכו רכוש שאינו בעל ערך רב. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל, וכך על הנאשם מאסר בפועל של 10 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה, ובסה"כ 12 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. גם במקרה זה העבירות שיוחסו לנאים בתיק שונות מבניינו.

17. לאחר ששלקתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אשר פורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8 חודשים מאסר בפועל ועד 20 חודשים מאסר בפועל לצורך ענישה נלווה לרבות פיזי למטלונת.

гинירת עונשו של הנאשם - בתוך המתחם
18. לא מצאתи כי במקרה זה יש מקום לסתות מתחם העונש ההולם, אותו קבועתי לעיל, לפחות או לחומרא.
19. כמפורט לעיל, שירות המבחן לא מצא חלופת ענישה או שיקום שיש בה כדי להפחית סיכון להישנות עבירות נספנות מצד הנאשם בעתיד, ועל כן המליץ לגזר את דיןו של הנאשם ללא המשך מעורבות של שירות המבחן.
20. לפחות התחשבתי בהודאותו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות מצידו על מעשייו והבעת החרטה בפני. הודהתו של הנאשם חסכה מזמן השיפוטי של בית המשפט וזמןם של חלק מהעדים, אשר עדותם במעצר וכן במעצר לאחר שנשמע חלק מפרש התביעה. עוד נתתי דעתם למשך התקופה בה היה נתון הנאשם במעצר וכן במעצר בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן לתקופה בה היה משוחרר בתנאים מגבילים.

התחשבתי בנסיבות האישיות של הנאשם, עברו ההतמכרות לשמות ומצוות הרפואית, הפיזי והנפשי. הנאשם סובל מבעיות רפואיות לאחר שנפגע בתאונת עבודה לפני מספר שנים, ומוכר בכך כנכה בשיעור של 70% אחוז ע"י ביטוח לאומי. בנוסף הנאשם תיאר כי הוא סובל מבעיות נפשיות, וטען כי הוא מוכר בכך גם נפשית, אך לא הציג אישורים לעניין זה.

עוד נתתי דעתך במצבו הכלכלי הלא פשוט של הנאשם, אך שהוא מתקיים מתקציב ביתוח לאומי ועובד בעבודות מזדמנות. מדבריו של הנאשם עולה כי בשנים האחרונות הוא שומר על ניקיון מסוימים וմבקש לשקם את חייו ולנהל אורח חיים נורטטיבי.

כגם נתתי דעתך לעובדה כי יחד עם הנאשם היה מעורב נוספים אשר לא העמד לדין בסופו של יום. 21. לחומרה, נתתי דעתך לעברו הפלילי של הנאשם הכלול 6 הרשעות קודמות לעבירות סמיים, רכוש ואלימות, כאשר הרשותו الأخيرة היא משנת 2023. הנאשם ריצה בגין עבירות אלה מסרים בפועל, ודומה כי הענישה שהוטלה עליו בעבר לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

22. בכלל הניסיות ובהתאם לפסיקה הנוגעת אני סבורה כי את תקופת המאסר כאן יש לרצות מאחריו סוג גבריה ולא ניתן להסתפק בנסיבותיו של תיק זה במאסר בעבודות שירות כעתרת הסיגור.

23. עוד לציין כי לא ראוי להתחשב לקולא בעובדה כי בסופו של יום לא נלקח דבר מDIRECTOR המתוונת הקשישה שכן הנאשם נתפס בכך, בעודו בדירתה, ע"י השוטרים אשר הוזעקו למקום ומכאן שעניין זה אינו יכול להזיקף לזכותו של הנאשם.

24. לאור כל האמור לעיל ונוכח הודהה הנאשם בכתב האישום המתוקן, מצאתני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש הראשון של המתחם האמור וקרוב לרף העליון שלו. אני סבורה כי עונש מאסר בפועל בהיקף האמור לצד ענישה נלויה צופה פני עד והכוללת גם פיצוי למתלוננת, יביאו להרעתה הנאשם כמו גם להרעתם של עבריינים בפוטנציה, לבל יבצעו מעשים כגון זה. באופן זה יוגש עיקרון ההלימה, ויש לקוות כי הנאשם, לאחר שחררו מן המאסר, יתמקד בניתוב אורחות חייו למסלול נורטטיבי.

לאחר ש שקלתי את כל השיקולים האמורים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, בניכי ימי מעצרו מיום 23.5.22 ועד ליום 13.6.22.

ה הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו ביום 11.11.24 בשעה 08:00 בבית המעצר קישון עד השעה 00:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעוזת זהות או דרכו.

על הנאשם לתאם את הכנסה למאסר, כולל האפשרות למים מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים ***-***-****, ****-****, וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שירות בתי הסוהר ברישימת הצד הראשי שניתן להביא עמו בעת הה廷צבות.

ב. מאסר מותנה בן 6 חודשים, לפחות 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עברית רכוש מסווג פשע, וירושע בגינה.

ג. מאסר מותנה בן 3 חודשים, לפחות 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עברית רכוש מסווג עוון, וירושע בגינה.

ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מספר 2, בסך של 3,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלוםיו שווים ורצופים החל מיום 25.11.24 ואילך.

הפיצוי ישולם לחשבון המר策 לגבייה קנסות, אגרות והוצאות בראשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הפיצוי בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתבوبة www.eca.gov.il.

* במוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון 35592* או בטלפון ****-***.

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעוזת זהות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בהuder הצדדים.